

исторіи, ако быхъ тѣ приличали и за най-истинны, защото ако ся испытать съ вниманіе по тънко, ще ся найдѣть че само человѣческата діаволщина, или слабостъта ю породила тѣзи прикаски.

МАРІЯ.

Заклѣла быхъ ся че тѣзи, които бѣхъ въ кулѣтѣ, сѫ были или діаволи, или пѣтеници.

УЧИТЕЛКА.

Малко нѣщо като ся поразсѣди, чеда мой, никакъ не бы вѣрвалъ тѣзы исторіи. Вѣрвате ли чисто-сердечно, че Богъ, който ю мѣдростъ и сладость, иска да прави такъва чудеса само за да мѣчи человѣцътѣ? Вѣрвате ли че той дозволява на юди душъ да ся опълти на земѣтѣ, та да прави злини, да тегли нѣкому завивкѣтѣ, който спи, да го неоставя да спи, и да прави още хиляди други глупости, които не сѫ врѣдни, освенъ за смѣхъ? Щѣ ви кажѫ, споредъ както ся случи и на мене сама, кое прѣдпріятіе трѣбва да ся зима въ такъва юдни прилики. Азъ когато бѣхъ на шесть години, знаехъ повече отъ пестотинъ исторіи за пѣтеници, които вѣрвахъ както вѣрвамъ Евангеліето, и туй мя бѣше толко наплашило, щото ся боехъ и отъ сѣнкѣтѣ си; но когато станахъ по-разумна, азъ ся рѣшихъ да ся исцѣръ отъ тази болесть. Азъ ся привыкнувахъ прочее вечеръ да ходѣ сама, испървомъ съсъ свѣщъ и сѣнѣ и безъ свѣщъ; азъ си думахъ сама въ себе: „Азъ не съмъ сама, Богъ ю въ тази одаѣ, дѣто щѣ влѣзинѣ, той ще мя варди.“ Подиръ туй азъ влѣзвахъ дѣрзновено, сѣдахъ, и нестаяхъ отъ мѣстото си до дѣто ся добрѣ неумира, и сѣнѣ ся смѣехъ сама на себе си.